

26. niedziela zwykła B

*Kto jednak dostrzega swoje błędy?
Oczyść mnie od tych,
które są skryte przede mną. (Ps 19,13)*

Pierwsze czytanie

Księga Liczb 11,25-29

Pan zstąpił w obłoku i mówił z Mojżeszem. Wziął z ducha, który był w nim, i przekazał go owym siedemdziesięciu starszym. A gdy spoczął na nich duch, wpadli w uniesienie prorockie. Nie powtórzyło się to jednak. Dwóch mężów pozostało w obozie. Jeden nazywał się Eldad, a drugi Medad. Na nich też zstąpił duch, bo należeli do wezwanych, tylko nie przyszli do namiotu. Wpadli więc w obozie w uniesienie prorockie. Przybiegł młodzieniec i doniósł Mojżeszowi: "Eldad i Medad wpadli w obozie w uniesienie prorockie". Jozue, syn Nuna, który od młodości swojej był w służbie Mojżesza, zabrał głos i rzekł: "Mojżeszu, panie mój, zabroń im". Ale Mojżesz odparł: "Czyż zazdrosny jesteś o mnie? Oby tak cały lud Pana prorokował, oby mu dał Pan swego ducha".

Drugie czytanie

List Jakuba 5,1-6

Teraz wy, bogacze, zapłaczcie wśród narzekań na utrapienia, jakie was czekają. Bogactwo wasze zbutwiało, szaty wasze stały się żerem dla moli, złoto wasze i srebro zardzewiało, a rdza ich będzie świadectwem przeciw wam i toczyć będzie ciała wasze niby ogień. Zebraliście w dniach ostatecznych skarby. Oto woła zapłata robotników, żniwiarzy pól waszych, którą zatrzymaliście, a krzyk ich doszedł do uszu Pana Zastępów. Żyliście beztrosko na ziemi i wśród dostatków tuczyliście serca wasze w dniu rzezi. Potępiliście i zabiliście sprawiedliwego: nie stawia wam oporu.

Ewangelia

Marek 9,38-43.45.47-48

Jan powiedział do Jezusa: "Nauczycielu, widzieliśmy kogoś, kto nie chodzi z nami, jak w Twoje imię wyrzucał złe duchy, i zabranialiśmy mu, bo nie chodził z nami". Lecz Jezus odrzekł: "Nie zabraniajcie mu, bo nikt, kto czyni cuda w imię moje, nie będzie mógł zaraz źle mówić o Mnie. Kto

bowiem nie jest przeciwko nam, ten jest z nami. Kto wam poda kubek wody do picia, dlatego że należycie do Chrystusa, zaprawdę powiadam wam, nie utraci swojej nagrody. Kto by się stał powodem grzechu dla jednego z tych małych, którzy wierzą, temu byłoby lepiej uwiązać kamień młyński u szyi i wrzucić go w morze. Jeśli twoja ręka jest dla ciebie powodem grzechu, odetnij ją; lepiej jest dla ciebie ułomnym wejść do życia wiecznego, niż z dwiema rękami pójść do piekła w ogień nieugaszony. I jeśli twoja noga jest dla ciebie powodem grzechu, odetnij ją; lepiej jest dla ciebie chromym wejść do życia, niż z dwiema nogami być wrzuconym do piekła. Jeśli twoje oko jest dla ciebie powodem grzechu, wyłup je; lepiej jest dla ciebie jednookim wejść do królestwa Bożego, niż z dwójgiem oczu być wrzuconym do piekła, gdzie robak ich nie ginie i ogień nie gaśnie".

Do refleksji

Najczęściej spotykane figury Chrystusa mają rozpostarte ramiona, czasami przybite gwoździami do krzyża, obejmujące w geście pełnym miłości cały świat. To oddaje najbardziej autentyczny sposób bycia chrześcijaninem: otwarcie siebie na całą ludzkość. Apostoła Chrystusa cechuje zarówno miłosierne, pełne miłości rozumienie, jak i odrzucenie posiadania wszelkiego, duchowego i religijnego, monopolu. W Starym Testamencie Jozue walczy z pokusą, by nie uznać charyzmatu prorocstwa obu mężczyzn, którzy nie przyszli do namiotu objawienia (1. czytanie). Jan, jeden z Apostołów, nie rozumiał, jak można wypędzać złe duchy w imię Jezusa, bez przynależności do grupy Dwunastu (Ewangelia). W swej pysze uczniowie Jezusa chcieli udaremnić działanie Ducha: gdyż ten, kto nie przyłączył się do nich, nie powinien także wyrzucać złych duchów.

Nam także przydarza się, że za zasłoną pobożności oceniamy przynależność do Jezusa na podstawie przynależności do określonej grupy politycznej, społecznej, religijnej lub wyznaniowej. Nic i nikt nie może jednak przywłaszczać sobie Bożego Ducha. W Duchu, który także na nas został wylany, powinniśmy udaremnić rozlewanie się zła w nas; nie powinniśmy przeszkadzać rozwijaniu się Ducha Bożego w nas. On bowiem jest większy od tego, co ludzkie, społeczne, religijne (Duch wieje kędy chce!). Mojżesz i Jezus cieszyli się z każdego, kto wprawiał się w czynieniu dobra. Tam, gdzie postawa człowieka prowadzi do sprzeciwu wobec woli Boga, entuzjazm powinien być zdemaskowany jako pokusa.

Pokusa wyłączności nie ma uzasadnienia w żadnym obszarze naszego życia, ani w Kościele, ani poza Kościołem. W naszym społeczeństwie jest wielu małych i słabych, których religijność i wiara mogą się wydawać głupie i dziecinne. Nic nie usprawiedliwia nas do wyrzucania ich na margines. Wprost przeciwnie: Jezus pokazuje nam, jak błędne mamy skale ocen. "Kto jedno z tych małuczkich, które we Mnie wierzą, sprowadzi na złe drogi, będzie dla niego lepiej, gdyby przywiązał sobie kamień młyński do szyi i rzucił się w morze" (Mk 9,42). Mały bowiem – biorąc po ludzku – jest wielki, a gniew wobec tego, który myśli inaczej, jest bezowocny. Sam Jezus będzie się o nas troszczył, nas ochraniał, nas zachowywał, jeśli myślimy, że musimy się bronić. Jego świat jest większy niż wszystko, co możemy ogarnąć: "Panie, uczyni mnie patrzącym szeroko!".